

נורי אל-עוקבי:

„גלילי אינו גיבור. הוא פושע שפל!“

מפקד הסיירת הירוקה, אלון גלילי, ירה בשבת בבדווי שבו הוא חשד כי הוא מתכוון לפרוץ למכולת של קיבוץ שדה-בוקר שבנגב. הבדווי הגוסס העלה שוב לסדר היום הציבורי את מעשיהם של גלילי וחבריו נגד הבדווים. מעשים שברובם הגדול אינם מגיעים כלל לידיעתנו. מניתי לאיש שאינו מניח לדעת-הקהל להתעלם ממעשי הסיירת - נורי אל-עוקבי, מזכיר האגודה לסיוע והגנה על זכויות הבדווים. שאלתי אותו אם הוא מכיר את גלילי ומה הוא יכול לומר עליו.

אני מכיר אותו, אבל אינני מדבר איתו. אני רואה אותו מקרוב בפעולות שהוא והסיירת עושים ברחוב הברווי.

● **מדוע הם נטפלים אליכם?**

הסיירת לא מסתירה את שינאתה לבדווים. הם לא רוצים לראות אותנו בארץ הזו. ואין שום הכרזת כינם ובין אנשי-הכנה. שררה-חלקאות אמר היום על גלילי, שהוא גיבור לאומי. לדעתנו, הוא וחבריו הם אנשים שפלים, טרוריסטים. אין לי ספק, שאם תיערך חקירה מקיפה על פעולותיהם נגד הברווי בשנים האחרונות, ימצאו שהם מושעים נגד האנושות.

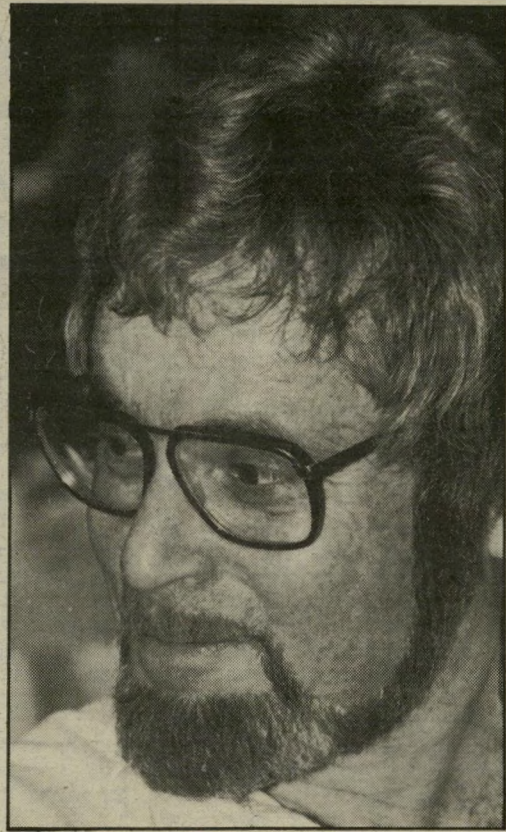
● **על מה אתה מבסס את דבריך?**

הסיירת פועלת נגדנו יום-יום. הם שורדים את העדרים שלנו ומוכרים אותם בשוק בבאר-שבע. הם שורדים זקנים, בני שבטים שלנו. הם יורים בבעלי-החיים שלנו. הם עושים מה שהם רוצים, בטענה שהם שומרים על ארמות הלאום.

יש לנו חשד כבר שמישהו מהם הניח מוקשים בלב ישוב בדווי נגב. אנו חסרי-אונים מול ההתעללות שלהם.

● **אתה מכיר את הבחור שנמצע בשדה-בוקר?**

אני מכיר את החמולה שלו. לא ביקרתי אותו בבית-החולים, כי מצבנו מאוד קשה. אנחנו מחכים שיפקח את עיניו ויספר בדיוק מה קרה שם. כבר עכשיו יש כמה תמיהות. למשל: לא לא מצאו אצלו כל-יפריצה. נראה שגלילי חיכה לו וירה בו כדי להרוג.

מיכה רייסר:

„אשלוח את פינקס החבר של שייקה לוי!“

עולם הבידור סוער. ביום השני פורסמה במקומו התל-אביבי העיר ידיעה, שכללה את שמותיהם של כמה אמנים, ביניהם שייקה לוי מהגשש החיור. צביקה פיק, ראש תא האמנים, הדוגמניות והספורטאים של הליכוד, טען שהם ניצבים מאחוריו. ביום הראשון בעיתון חדשות, הכחישו כולם בזעם את מה שנכתב עליהם, ואילו פיק עצמו הסתבך בלשונו בדיעות אחרונות.

מניתי לח'כ מיכה רייסר, שמינה את פיק לתפקידו, וביקשתי לדעת מי דובר אמת: פיק או האמנים המכחישי. רייסר הצהיר חד-משמעית:

● **כל שם שהופיע, הודהה איתנו בצורה זו או אחרת!**

● **איך אתה יודע?**

מיריעה אישית.

● **אם כן, מדוע הם הכחישו?**

על כך מקונן הנביא. העובדה שהם מצאו לנכון להכחיש, חייבת להרליק אור ארום, שבאמת חופשי-הביטוי בארץ נמצא בסכנה. זה שאומנים יחשבו שלא בריא להודות עם מיפלגה מסוימת, אבל כן להודות עם אחרת — מתאים למישטר טוטליטארי.

● **אתה הושב שרבים תומכים בכם, אבל רק בסתר?**

יש עוד כהנה וכהנה תומכיליכוד מבין המתעסקים בשרי-בזנס. הם גם הצביעו לימין ולא לשמאל.

● **אז על מה הפחד?**

תרשום, תרשום: איך זה שאיש לא הודעוץ מכך שצביקה פיק סיפר שהוא הוחרם עליידי הקיבוצים? מי שחוששים, כוודאי יודעים שיותר טוב להודות עם המערך!

● **מי שהפתיע אותי זה שייקה לוי.**

רצוי שהוא ימעט בהכחשות כי יש לו פינקס-חבר בחרות. ואני אשלוח אותו ואספר גם מי המליץ עליו. אבל אני מבין שאדם יכול לשנות את דעתו, ביחוד אם הוא מקבל צ'ק נכבד מהמערך!

● **מיכה, מה קרה אם כן עתה? פיק טעה?**

ייתכן שנעשתה שגיאה. בעבר נמנעתי מלפרסם שמות, ולא בכדי. ידעתי מה שאני עושה.

● **ומה לגבי המשך העסקתו של פיק?**

פיק נשאר בתפקיד. הוא עושה כמיטב יכולתו, ואחר מתפקידיו הוא לפרוץ את המעגל הזה, שאמן המזודה עם תנועת החרות יתכייש לומר זאת.

אלי פסטמן:

„גם אנחנו וגם סי-בי-אס — צבועים!“

עשרות ישראלים עובדים כאנשי צוות-טלוויזיה של תחנות זרות, המצלמות בארץ. יש להם אפילו איגוד מיקצועי. נזכרתי בהם אחרי שנודע על מותם הטראגי של שני אנשי צוות הסי-בי-אס בדרום-לבנון. שנהרגו על-ידי כוח של צה"ל, שפשט על כפר שיעי. מניתי לאחד הישראלים שבחבורה, אלי פסטמן (31), כיום צלם ברשת ויזניוז האנגלית. ולא במיקרה. פסטמן מצלם עבור האנגלים משנת 1981. לפני כן היה מקליט בסי-בי-אס. ויתרה מזאת — הוא צילם בעבר באיראן ובאפגאניסטאן, וכמובן, בגדה המערבית ובלבנון. הוא אפילו נמצע: באפריל 1982 הוא נורה בעת סיקור הפגנה פלסטינית ליד הר-הבית בירושלים. הכדור הבלתי-מזוהה שפגע בזרועו, כמעט שחדר ללבו.

שאלתי אותו מה מריץ אותו ואת חבריו לשדה הקרב — הסקופ? הממוץ? דחף פנימי?

אצל אחד זה עניין של עבודה, אצל אחר זה עניין של מעורבות, אצל שלישי זה עניין של אופי. יש מי ששואפים להישגים ורוצים להוכיח את עצמם. אז הם יסתכנו יותר. ויש מי שיסתכן פחות. אני לא מאמין שמישהו יוצא לשטח כשביל עוד מאה דולר. לגבי, אני רוצה שיחמיאו לי על התמונות שהבאתי משרה-הקרב.

● **האם הצלם והמקליט חייבים להימצא בתוך שטח האש עצמו?**

לא. כי יש אמצעים טכניים לעמוד במרחק של כמה מאות מטרים מהאירוע ולצלם אותו בצורה מרויכת לא פחות מאשר אם אתה נמצא במקום עצמו.

● **האם אנשי „סי-בי-אס“ לא ידעו זאת?**

אין לי מושג מה בדיוק קרה שם. אבל היה להם מול מחורבן, חוץ מזה, יש כאן צביעות כפולה. סי-בי-אס עושים מזה עניין, כאילו שהם לא יודעים שזה יכול לקרות במיקרה ולא במיקרה. וגם אנחנו צבועים, כי אנו חיים כספירה אחרת, וחושבים שצה"ל מחלק סוכריות בכפרים השיעיים.

● **מתי הית באחרונה בדרום-לבנון?**

כשבוע שעבר. הייתי בגיזרה המערבית, בצור, בקסמייה, ובכביש-החוף.

● **אתה לא חושש לחיידך?**

הייתי לא אחת בסטואציות מסוכנות, אבל יש לנו פריווילגיה לצלם אחרי הכוח המסתער או בצידו, ואפשר להשיג תוצאות צילומיות זהות. אתה שואל מה אני מרגיש? אני ניצלתי עשר פעמים והם חטפו את זה. זה יכול לקרות...